

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

13 февруари 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 046/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 046/02

Дело С-492/14: Решение на Съда (втори състав) от 29 септември 2016 г. (преюдициално запитване от *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* — Белгия) — *Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa* и др. (Преюдициално запитване — Регионални правни уредби, които предвиждат безплатно разпределение на електроенергията от възобновяеми енергийни източници по мрежите в съответния регион — Разлика в зависимост от произхода на зелената електроенергия — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Свободно движение на стоки — Директива 2001/77/ЕО — Членове 3 и 4 — Национални механизми за подпомагане на производството на зелена енергия — Директива 2003/54/ЕО — Членове 3 и 20 — Директива 96/92/ЕО — Членове 3 и 16 — Вътрешен пазар на електроенергия — Достъп до разпределителните мрежи при недискриминационни ценови условия — Задължения за обществена услуга — Непропорционалност) 2

2017/С 046/03

Дело С-171/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от *Hoge Raad der Nederlanden* — Нидерландия) — *Connexxion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV* (Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2 — Лично състояние на кандидата или оферента — Факултативни основания за изключване — Сериозно професионално нарушение — Национална правна уредба, която предвижда да се направи преценка във всеки конкретен случай, като се приложи принципът на пропорционалност — Решения на възлагащите органи — Директива 89/665/ЕИО — Съдебен контрол) 3

2017/C 046/04	Дело C-238/15: Решение на Съда (втори състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif — Люксембург) — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Равно третиране — Социални предимства — Регламент (ЕС) № 492/2011 — Член 7, параграф 2 — Финансова помощ за висше образование — Условие за студентите, които не пребивават на територията на съответната държава членка, да са деца на наети или самостоятелно заети лица, упражнявали професионалната си дейност в тази държава членка през непрекъснат период от поне пет години — Непряка дискриминация — Обосноваване — Цел да се увеличи процентът на пребиваващите лица, които притежават диплом за висше образование — Подходящ характер — Пропорционалност)	4
2017/C 046/05	Дело C-256/15: Решение на Съда (пети състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Словения) — Drago Nemec/Republika Slovenija (Преюдициално запитване — Директива 2000/35/ЕО — Борба със забавяне на плащанията — Компетентност на Съда — Сделка, сключена преди присъединяването на Република Словения към Европейския съюз — Приложно поле — Понятие за търговска сделка — Понятие за предприятие — Максимален размер на лихвите за забава)	4
2017/C 046/06	Дело C-378/15: Решение на Съда (трети състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Roma — Италия) — Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 77/388/ЕИО — Член 17, параграф 5, трета алинея, буква г) — Приложно поле — Прилагане на подлежаща на приспадане част за данъка върху добавената стойност, начислен при придобиването на всички използвани от данъчнозадълженото лице стоки и услуги — Съпътстващи сделки — Използване на оборота като показател)	5
2017/C 046/07	Съединени дела C-401/15—403/15: Решение на Съда (втори състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Права на работниците — Равно третиране — Социални предимства — Финансова помощ за следване на висше образование — Условие за произход — Понятие „дете“ — Дете на съпруга(та) или на регистрирания партньор — Принос за издръжката на това дете)	6
2017/C 046/08	Дело C-558/15: Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto — Португалия) — Alberto José Vieira de Azevedo и др./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel (Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и контрол върху задължението за сключване на такава застраховка — Директива 2000/26/ЕО — Член 4, параграф 5 — Застрахователно предприятие — Представител за уреждане на претенции — Достатъчно представителни правомощия — Конституиране като ответник пред съдилищата)	7
2017/C 046/09	Дело C-577/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 14 декември 2016 г. — SV Capital OÜ/Европейски банков орган (ЕБО), Европейска комисия (Обжалване — Искане за започване на разследване срещу естонския и финландския надзорен орган — Решение на Европейския банков орган (ЕБО) — Решение на Апелативния съвет на европейските надзорни органи — Регламент (ЕС) № 1093/2010 — Членове 17 и 60 — Апелативен съвет — Срок за обжалване — Извинима грешка)	7
2017/C 046/10	Дело C-644/15 P: Решение на Съда (седми състав) от 15 декември 2016 г. — Унгария/Комисия (Обжалване — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Обща организация на селскостопанските пазари — Сектор на плодовете и зеленчуците — Член 103д — Национална финансова помощ, отпусната на организациите на производителите в сектора на плодовете и зеленчуците — Регламент (ЕО) № 1580/2007 — Член 97 — Решение на Комисията относно възстановяването от Европейския съюз на националната финансова помощ, отпусната от Унгария на организациите на производителите)	8

2017/C 046/11	Дело C-667/15: Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Преюдициално запитване — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители — Заблуждаваща търговска практика — Пирамидална схема за продажба — Суми, заплашани от новите участници, и насрещни престации, получавани от старите участници — Косвена финансова връзка)	8
2017/C 046/12	Дело C-700/15: Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija (Преюдициално запитване — Комбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Хранителни добавки, спадащи към тарифна позиция 2106 — Активна съставка като основен компонент — Евентуално класиране в глава 30 от комбинираната номенклатура — Представяне и пускане в продажба на продуктите като лекарствени продукти)	9
2017/C 046/13	Дело C-412/16 P: Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от Ice Mountain Ibiza, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 май 2016 г. по дело T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Дело C-413/16 P: Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от Ice Mountain Ibiza, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 май 2016 г. по дело T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Дело C-554/16: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Дело C-562/16: Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 7 ноември 2016 г. — Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Дело C-585/16: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 18 ноември 2016 година — Серин Алхето/Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците	14
2017/C 046/18	Дело C-621/16 P: Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 15 септември 2016 г. по дела T-353/14 и T-17/15 — Италия/Комисия	16
2017/C 046/19	Дело C-633/16: Преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 7 декември 2016 г. — Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Дело C-636/16: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Испания), постъпило на 9 декември 2016 г. — Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno de Navarra	18
Общ съд		
2017/C 046/21	Дело T-713/14: Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — IPSO/ЕЦБ (ЕЦБ — Персонал на ЕЦБ — Наети чрез агенция за временна заетост работници — Ограничаване на максималната продължителност за предоставяне на един и същ нает чрез агенция за временна заетост работник — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Пряко и лично засягане — Правен интерес — Срок за обжалване — Допустимост — Липса на информация и на консултация със синдикалната организация жалбоподател — Извъндоговорна отговорност)	19
2017/C 046/22	Дело T-833/16: Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Karp/Парламент	19

2017/C 046/23	Дело T-858/16: Жалба, подадена на 6 декември 2016 г. — Dow Corning и Dow Corning Europe/Комисия	20
2017/C 046/24	Дело T-867/16: Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Nomacor/Комисия	21
2017/C 046/25	Дело T-874/16: Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — RA/Сметна палата	22
2017/C 046/26	Дело T-875/16: Жалба, подадена на 12 декември 2016 г. — Falcon Technologies International/Комисия	23
2017/C 046/27	Дело T-881/16: Жалба, подадена на 14 декември 2016 г. — HJ/ЕМА	24
2017/C 046/28	Дело T-882/16: Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Sipral World/EUIPO — La Dolfina („DOLFINA“)	25
2017/C 046/29	Дело T-893/16: Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Xiaomi/EUIPO — Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Дело T-894/16: Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Air France/Комисия	26
2017/C 046/31	Дело T-895/16: Жалба, подадена на 13 декември 2016 г. — Toontrack Music AB/EUIPO („SUPERIOR DRUMMER“)	27
2017/C 046/32	Дело T-908/16: Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Starbucks (HK)/EUIPO — Now Wireless („nowwireless“)	28
2017/C 046/33	Дело T-916/16: Жалба, подадена на 28 декември 2016 г. — Winkler/Комисия	28

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 046/01)

Последна публикация

ОВ С 38, 6.2.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 30, 30.1.2017 г.

ОВ С 22, 23.1.2017 г.

ОВ С 14, 16.1.2017 г.

ОВ С 6, 9.1.2017 г.

ОВ С 475, 19.12.2016 г.

ОВ С 462, 12.12.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 29 септември 2016 г. (преюдициално запитване от *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* — Белгия) — *Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa* и др.

(Дело C-492/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регионални правни уредби, които предвиждат безплатно разпределение на електроенергията от възобновяеми енергийни източници по прежите в съответния регион — Разлика в зависимост от произхода на зелената електроенергия — Членове 28 ЕО и 30 ЕО — Свободно движение на стоки — Директива 2001/77/ЕО — Членове 3 и 4 — Национални механизми за подпомагане на производството на зелена енергия — Директива 2003/54/ЕО — Членове 3 и 20 — Директива 96/92/ЕО — Членове 3 и 16 — Вътрешен пазар на електроенергия — Достъп до разпределителните мрежи при недискриминационни ценови условия — Задължения за обществена услуга — Непропорционалност)

(2017/С 046/02)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция*Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel***Страни в главното производство**Ищец: *Essent Belgium NV*Ответници: *Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)*

в присъствието на: *Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA*

Диспозитив

Разпоредбите на членове 28 ЕО и 30 ЕО, на член 3, параграфи 2 и 8 и член 20, параграф 1 от Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО, на член 3, параграфи 2 и 3 и член 16 от Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия, както и на членове 3 и 4 от Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар, взети заедно, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правни уредби като *Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (Постановление на фламандското правителство за изменение на постановлението на фламандското правителство от 28 септември 2001 г.)* от 4 април 2003 г. и *Besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (Постановление на фламандското правителство за насърчаване на производството на*

електроенергия от възобновяеми енергийни източници) от 5 март 2004 г., които въвеждат схема за безплатно разпределение на зелената електроенергия по разпределителните мрежи в съответния регион, но така ограничават приложимостта на тази схема, че съгласно първото постановление тя се отнася само до зелената електроенергия, подавана пряко от производствени мощности към посочените разпределителни мрежи, а съгласно второто — само до зелената електроенергия, подавана пряко от такива мощности към разпределителни мрежи в държавата членка, към която принадлежи този регион.

⁽¹⁾ ОВ С 34, 2.2.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Connexxion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Дело C-171/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Член 45, параграф 2 — Лично състояние на кандидата или оферента — Факултативни основания за изключване — Сериозно професионално нарушение — Национална правна уредба, която предвижда да се направи преценка във всеки конкретен случай, като се приложи принципът на пропорционалност — Решения на възлагащите органи — Директива 89/665/ЕИО — Съдебен контрол)

(2017/C 046/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Connexxion Taxi Services BV

Ответници: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Диспозитив

- 1) Правото на Съюза, по-специално член 45, параграф 2 от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги, допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която задължава възлагащ орган да прецени, прилагайки принципа на пропорционалност, дали действително следва да се пристъпи към изключването на кандидат за обществена поръчка, който е извършил сериозно професионално нарушение.
- 2) Разпоредбите на Директива 2004/18, по-специално тези на член 2 и на точка 17 от приложение VII А към тази директива, във връзка с принципа на равно третиране, както и със задължението за прозрачност, което следва от тях, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат възлагащ орган да реши да възложи обществена поръчка на оферент, извършил сериозно професионално нарушение, тъй като изключването на този оферент от процедурата за възлагане на обществена поръчка би противоречало на принципа на пропорционалност, при положение че според условията на обществената поръчка оферент, извършил сериозно професионално нарушение, трябва задължително да бъде изключен, без да се вземе предвид пропорционален ли е характерът на тази санкция или не.

⁽¹⁾ ОВ С 213, 29.6.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif — Люксембург) — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Дело C-238/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Равно третиране — Социални предимства — Регламент (ЕС) № 492/2011 — Член 7, параграф 2 — Финансова помощ за висше образование — Условие за студентите, които не пребивават на територията на съответната държава членка, да са деца на наети или самостоятелно заети лица, упражнявали професионалната си дейност в тази държава членка през непрекъснат период от поне пет години — Непряка дискриминация — Обосноваване — Цел да се увеличи процентът на пребиваващите лица, които притежават диплом за висше образование — Подходящ характер — Пропорционалност)

(2017/С 046/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Ответник: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Диспозитив

Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка, като разглежданото в главното производство, което поставя предоставянето на финансова помощ за висше образование на непрестигащите студенти в зависимост от условието поне единият от родителите им да е работил в тази държава членка през минимален и непрекъснат период от пет години към момента на подаване на молбата за финансова помощ, но не предвижда такова условие по отношение на пребиваващите в посочената държава членка студенти, с цел да насърчи увеличаването на процента на пребиваващите лица, които притежават диплом за висше образование.

⁽¹⁾ ОВ С 254, 3.8.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Словения) — Drago Nemec/Republika Slovenija

(Дело C-256/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2000/35/ЕО — Борба със забавяне на плащанията — Компетентност на Съда — Сделка, сключена преди присъединяването на Република Словения към Европейския съюз — Приложно поле — Понятие за търговска сделка — Понятие за предприятие — Максимален размер на лихвите за забава)

(2017/С 046/05)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Drago Nemes

Ответник: Republika Slovenija

Диспозитив

- 1) Член 2, точка 1 от Директива 2000/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 2000 година относно борбата със забавяне на плащане по търговските сделки трябва да се тълкува в смисъл, че физическо лице, което притежава разрешение да упражнява самостоятелно дейност като занаятчия, трябва да се счита за „предприятие“ по смисъла на тази разпоредба, а сключената от него сделка — за „търговска сделка“ по смисъла на същата разпоредба, ако тази сделка, макар да не се отнася до посочената в разрешението дейност, се вписва в извършването на независима икономическа или професионална дейност, която е организирана и постоянна, като запитващата юрисдикция следва да провери това обстоятелство с оглед на всички обстоятелства в конкретния случай.
- 2) Директива 2000/35 следва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като член 376 от *Obligacijski zakonik* (Кодекс на задълженията и договорите), която предвижда, че начислените, но неплатени лихви за забава спират да текат, когато техният размер достигне размера на главницата.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 14 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Roma — Италия) — Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Дело C-378/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Директива 77/388/ЕИО — Член 17, параграф 5, трета алинея, буква г) — Приложно поле — Прилагане на подлежаща на приспадане част за данъка върху добавената стойност, начислен при придобиването на всички използвани от данъчнозадълженото лице стоки и услуги — Съпътстващи сделки — Използване на оборота като показател)

(2017/C 046/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mercedes Benz Italia SpA

Ответник: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Диспозитив

Член 17, параграф 5, трета алинея, буква г) и член 19 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба и практика като разглежданите в главното производство, които изискват данъчнозадълженото лице:

— да приложи по отношение на всички получени от него стоки и услуги подлежаща на приспадане част, определена въз основа на оборота, без да предвиждат метод за изчисляване, основаващ се на естеството и действителното предназначение на всяка от получените стоки и услуги и отразяващ обективно реалния дял от направените разходи за облагаеми и необлагаеми дейности, и

— да определи въз основа на разбивката на оборота си сделките, които могат да се окачествят като „съпътстващи“, стига преценката, която се прави за целта, да отчита и връзката на тези сделки с облагаемите дейности на данъчнозадълженото лице и евентуално с използването, което следва от тях, на стоките и услугите, за които се дължи данък върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Cour administrative — Люксембург) — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Съединени дела C-401/15—403/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на хора — Права на работниците — Равно третиране — Социални предимства — Финансова помощ за следване на висше образование — Условие за произход — Понятие „дете“ — Дете на съпруга(та) или на регистрирания партньор — Принос за издръжката на това дете)

(2017/C 046/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour administrative

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Ответник: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Диспозитив

Член 45 ДФЕС и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че дете на пограничен работник, което може да се ползва непряко от социалните предимства, посочени в последната разпоредба, като финансирането на образование, предоставено от държава членка за децата на работници, упражняващи или упражнявали дейността си в тази държава, означава не само детето, което има родствена връзка с този работник, но и детето на съпруга(та) или на регистрирания партньор на посочения работник, когато този работник осигурява издръжката на това дете. Последното изискване произтича от фактическо положение, което трябва да се преценява от администрацията и евентуално от националните съдилища, без да е необходимо те да определят причините за този принос, нито да изчисляват точния му размер.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação do Porto — Португалия) — Alberto José Vieira de Azevedo и др./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel

(Дело C-558/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и контрол върху задължението за сключване на такава застраховка — Директива 2000/26/ЕО — Член 4, параграф 5 — Застрахователно предприятие — Представител за уреждане на претенции — Достатъчно представителни правомощия — Конституиране като ответник пред съдилищата)

(2017/C 046/08)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Ответници: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel

в присъствието на: Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Acidentes de Trabalho

Диспозитив

Член 4 от Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета (Четвърта директива за автомобилното застраховане), изменена с Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че не налага на държавите членки задължение да предвидят възможност по силата на този член самият представител за уреждане на претенции да се конституира като ответник за сметка на застрахователното предприятие пред националната юрисдикция, сезирана с предявен от пострадало лице иск за обезщетение, попадащ в приложното поле на член 1 от Директива 2000/26, изменена с Директива 2005/14.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 18.1.2016 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 декември 2016 г. — SV Capital OÜ/Европейски банков орган (ЕБО), Европейска комисия

(Дело C-577/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Искане за започване на разследване срещу естонския и финландския надзорен орган — Решение на Европейския банков орган (ЕБО) — Решение на Апелативния съвет на европейските надзорни органи — Регламент (ЕС) № 1093/2010 — Членове 17 и 60 — Апелативен съвет — Срок за обжалване — Извини/грешка)

(2017/C 046/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SV Capital OÜ (представител: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Други страни в производството: Европейски банков орган (ЕБО) (представители: J. Overett Somnier и Z. J. Giotaki, подпомагани от F. Tuutschaever, advocaat), Европейска комисия (представители: W. Mölls и K.-P. Wojcik)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда SV Capital OÜ да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати съдебните разноски, направени от Европейския банков орган (ЕБО).
- 3) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 18.1.2016 г.

Решение на Съда (седми състав) от 15 декември 2016 г. — Унгария/Комисия

(Дело C-644/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Регламент (ЕО) № 1234/2007 — Обща организация на селскостопанските пазари — Сектор на плодовете и зеленчуците — Член 103д — Национална финансова помощ, отпусната на организациите на производителите в сектора на плодовете и зеленчуците — Регламент (ЕО) № 1580/2007 — Член 97 — Решение на Комисията относно възстановяването от Европейския съюз на националната финансова помощ, отпусната от Унгария на организациите на производителите)

(2017/C 046/10)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Унгария (представители: M.Z. Fehér и E. E. Sebestyén)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: A. Lewis и B. Béres)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Унгария да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Дело C-667/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2005/29/ЕО — Нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители — Зablуждаваща търговска практика — Пирамидална схема за продажба — Суми, заплащани от новите участници, и насрещни престации, получавани от старите участници — Косвена финансова връзка)

(2017/C 046/11)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht

Ответници: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Диспозитив

Точка 14 от приложение I към Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) трябва да се тълкува в смисъл, че позволява дадена търговска практика да бъде квалифицирана като „пирамидална схема“ за продажба дори в хипотезата, в която връзката между сулите, заплащани от новите участници в такава схема, и насрещните престации, получавани от старите участници, е само косвена.

(¹) ОВ С 106, 21.3.2016 г.

Решение на Съда (шести състав) от 15 декември 2016 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — LEK Farmaceutvska Družba d.d./Republika Slovenija

(Дело C-700/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Колбинирана номенклатура — Класиране на стоките — Хранителни добавки, спадащи към тарифна позиция 2106 — Активна съставка като основен компонент — Евентуално класиране в глава 30 от колбинираната номенклатура — Представяне и пускане в продажба на продуктите като лекарствени продукти)

(2017/C 046/12)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: LEK Farmaceutvska Družba d.d.

Ответник: Republika Slovenija

Диспозитив

- 1) Позиция 3004 от Колбинираната номенклатура към общата литническа тарифа, наливаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата литническа тарифа, изменен с Регламент (ЕС) № 1006/2011 на Комисията от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че продукти, които попадат в обхвата на понятието „лекарствен продукт“ по смисъла на Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2011/62/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г., не трябва да се класират автоматично в тази позиция.
- 2) Колбинираната номенклатура към общата литническа тарифа, наливаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87, изменена с Регламент № 1006/2011, трябва да се тълкува в смисъл, че продукти като разглежданите в главното производство, които имат общо благотворно въздействие върху здравето и чийто основен компонент е активна съставка, съдържаща се в хранителните добавки, класирани в тарифна позиция 2106 от тази номенклатура, въпреки че са представени от техния производител като лекарствени продукти и се пускат на пазара и се продават като такива, спадат към тази позиция.

(¹) ОВ С 111, 29.3.2016 г.

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от Ice Mountain Ibiza, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 май 2016 г. по дело T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Дело C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, S.L. (представители: J. L. Gracia Albero и F. Miazetto, abogados)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени изцяло решението на Общия съд от 25 май 2016 г., Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza) (T-5/15, непубликувано, EU:T:2016:311)
- Да се постанови решение, с което да се уважат изцяло исканията на жалбоподателя, направени пред Общия съд.
- Да се осъди Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски, включително тези, направени в производствата пред първи апелативен състав и Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на неправилното прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 ⁽¹⁾ и по-конкретно на следните твърдения и основания.

1. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно, че елементът „OCEAN“ има отличителна сила.

В това решение Общият съд е изопачил представените по делото доказателства и ги е преценил по нелогичен начин.

Освен това той не е приложил релевантната в тази област съдебна практика, тоест практиката на Съда на Европейския съюз в решенията му по дело C-479/12 ⁽²⁾ (Общият съд преценява представеното доказателство по изключително строг начин с оглед на трудността на предмета на доказване) и C-24/05 P ⁽³⁾ (не взема предвид впечатлението на съответния потребител).

2. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно доминиращия характер на различните елементи.

Изопачаване на фактите. Непоследователност в развитите в решението доводи за обосноваване на доминиращия характер на словните елементи.

Неприлагане на практиката на Съда в решенията му по делата C-251/95 ⁽⁴⁾ и C-342/97 ⁽⁵⁾ (Общият съд използва напълно изопачен съответен потребител).

Неправилно прилагане на практиката на Общия съд в решението му по дело T-134/06 ⁽⁶⁾ (непоследователно прилагане на определението, дадено на понятието „доминиращ елемент“).

Неприлагане на практиката на Общия съд по съединени дела T-83/11 и T-84/11 ⁽⁷⁾. В обжалваното решение Общият съд пренебрегва съдебната практика, съществуваща в хипотезите на насищане на определен пазар.

3. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно наличието на сходство между марките, като не е взел предвид релевантните обстоятелства за тази преценка.

Неприлагане на практиката на Съда в решението му по дело C-251/95 във връзка с решенията му по дела C-361/04 P⁽⁸⁾ и C-342/97⁽⁹⁾.

4. В обжалваното решение е направен погрешен извод за наличие на вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Жалба, подадена на 27 юли 2016 г. от Ice Mountain Ibiza, S.L. срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 май 2016 г. по дело T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Дело C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ice Mountain Ibiza, S.L. (представители: J. L. Gracia Albero и F. Miazzetto, abogados)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени изцяло решението на Общия съд от 25 май 2016 г., Ice Mountain Ibiza/EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza) (T-6/15, непубликувано, EU:T:2016:310).
- Да се постанови решение, с което да се уважат изцяло исканията на жалбоподателя, направени пред Общия съд.
- Да се осъди Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост да заплати съдебните разноски, включително тези, направени в производствата пред първи апелативен състав и Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбата се основава на неправилното прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ и по-конкретно на следните твърдения и основания.

1. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно, че елементът „OCEAN“ има отличителна сила.

В това решение Общият съд е изопачил представените по делото доказателства и ги е преценил по нелогичен начин.

Освен това той не е приложил релевантната в тази област съдебна практика, тоест практиката на Съда на Европейския съюз в решенията му по дело C-479/12⁽²⁾ (Общият съд преценява представеното доказателство по изключително строг начин с оглед на трудността на предмета на доказване) и C-24/05 P⁽³⁾ (не взема предвид впечатлението на съответния потребител).

2. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно доминиращия характер на различните елементи.

Изопачаване на фактите. Непоследователност в развитието в решението доводи за обосноваване на доминиращия характер на словните елементи.

Неприлагане на практиката на Съда в решенията му по делата C-251/95 ⁽⁴⁾ и C-342/97 ⁽⁵⁾ (Общият съд използва напълно изопачен съответен потребител).

Неправилно прилагане на практиката на Общия съд в решението му по дело T-134/06 ⁽⁶⁾ (непоследователно прилагане на определението, дадено на понятието „доминиращ елемент“).

Неприлагане на практиката на Общия съд по съединени дела T-83/11 и T-84/11 ⁽⁷⁾. В обжалваното решение Общият съд пренебрегва съдебната практика, съществуваща в хипотезите на насищане на определен пазар.

3. В обжалваното решение Общият съд е констатирал погрешно наличието на сходство между марките, като не е взел предвид релевантните обстоятелства за тази преценка.

Неприлагане на практиката на Съда в решението му по дело C-251/95 във връзка с решенията му по дела C-361/04 P ⁽⁸⁾ и C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. В обжалваното решение е направен погрешен извод за наличие на вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1)

⁽²⁾ EU:C:2014:75

⁽³⁾ EU:C:2006:421

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387

⁽⁷⁾ EU:T:2012:592

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 31 октомври 2016 г. — EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Дело C-554/16)

(2017/C 046/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: EP Agrarhandel GmbH

Ответник: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 2, параграф 4 от Решение 2001/672/ЕО на Комисията от 20 август 2001 година относно специалните правила, приложими при движение на едър рогат добитък, когато е изведен на лятна паша в планински области ⁽¹⁾ (наричано по-нататък „Решението на Комисията“), изменено с Решение 2010/300/ЕС на Комисията от 25 май 2010 г. ⁽²⁾, национална разпоредба като член 6, параграф 6 от Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (Наредба на федералния министър на земеделието, горите, околната среда и управлението на водите относно идентификацията и регистрацията на едър рогат добитък, наричана по-нататък „Наредба относно идентификацията от 2008 г.“, BGBl II № 201/2008), според която за спазването на всички обхванати от тази разпоредба срокове — в това число и сроковете за уведомяване за извеждането на лятна паша — определящо значение има получаването на съответното уведомление?

- 2) Какво е въздействието на член 117, втора алинея от Регламент (ЕО) № 73/2009⁽³⁾ на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 върху правото на получаване на премия за едър рогат добитък, чието извеждане на лятна паша е докладвано със закъснение по смисъла на член 2, параграф 4 от Решението на Комисията?
- 3) Трябва ли да бъдат наложени санкции поради закъснялото уведомление, в случай че неспазването на срока за съобщаване за извеждането на лятна паша съгласно член 117, втора алинея от Регламент № 73/2009 не води до загуба на правото на получаване на премия?

⁽¹⁾ ОВ L 235, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 39, стр. 59.

⁽²⁾ ОВ L 127, стр. 19.

⁽³⁾ ОВ L 30, стр. 16.

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Hannover (Германия), постъпило на 7 ноември 2016 г. —
Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH**

(Дело C-562/16)

(2017/C 046/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hannover

Страни в главното производство

Ищци: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Ответник: TUIfly GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Промяната на резервацията с прехвърляне на пътника на друг полет попада ли в хипотезата на член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004⁽¹⁾?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:

Трябва ли тази разпоредба да се прилага и когато резервацията е променена не от въздушния превозвач, а от туроператора?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 18 ноември 2016 година — Серин Алхето/Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците

(Дело C-585/16)

(2017/C 046/17)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: Серин Алхето

Ответник: Заместник-председател на Държавна агенция за бежанците

Преюдициални въпроси

1. Следва ли от чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95⁽¹⁾, тълкуван във връзка с чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32⁽²⁾ и чл.78, параграф 2, буква а) от Договора за функционирането на ЕС, че:
 - А) допуска молбата за международна закрила на лице без гражданство, от палестински произход, регистрирано от Агенцията на ООН за подпомагането на палестинските бежанци (UNRWA) като бежанец и което лице е било установено постоянно в зоната на действие на агенцията (Ивицата Газа) преди подаването на молбата, да бъде разглеждана като молба по чл.1, буква А) от Женевската конвенция за убежището от 1951 г., вместо като молба за международна закрила по чл.1, буква D, изречение второ от същата конвенция и при условие, че компетентността за разглеждане на молбата е поета на основания, различни от съчувствие или хуманитарни съображения, разглеждането на молбата попада в приложното поле на Директива 2011/95?
 - Б) допуска такава молба да не бъде обсъждана от гледна точка на изискванията по чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 и съответно не бъде приложено даденото тълкуване на разпоредбата от Съда на ЕС;
2. Следва ли чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 във връзка с чл.5 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство по чл.12, ал.1, т.4 от Закона за убежището и бежанците, която не предвижда изрично включваща клауза за палестинските бежанци в съответната редакция и условието помощта да бъде преустановена на каквото и да е основание, както и, че чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95 е безусловна и достатъчно точна и поради това норма с директен ефект, която следва да бъде приложена и без изричното позоваване от страна на подателя на молбата за международна закрила лице, когато молбата следва да се разгледа като такава по чл.1, буква D, изречение второ от Женевската конвенция от 1951 г.?
3. Следва ли от чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32, тълкуван във връзка с чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95, че в производство по съдебно обжалване на решение за отказ да се предостави международна закрила, постановено в съответствие с предвиденото по чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32, и предвид фактите по главното производство, че допускат молбата за международна закрила да бъде разглеждана от първоинстанционния съд като подадена на основание чл.1, буква D, изречение второ от Женевската конвенция от 1951 г. и извършена преценката по чл.12, параграф 1, буква а) от Директива 2011/95, когато молбата за международна закрила е подадена от лице без гражданство от палестински произход, регистрирано от UNRWA като бежанец и което лице е било установено постоянно в зоната на действие на агенцията (Ивицата Газа) преди подаването на молбата, и тази молба не е разглеждана от гледна точка на посочените разпоредби в решението за отказ да се предостави международна закрила?

4. Следва ли от предвиденото по чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32 за правото на ефективна защита в контекста на изискването за „(..) цялостно и ex plico разглеждане на фактите и правните въпроси“, тълкувано във връзка с чл.33, 34 и 35, ал.2 от същата директива и чл.21, параграф 1 от Директива 2011/95, във връзка с чл.18, чл.19 и чл.47 от Хартата за основните права на ЕС, че допускат в производство по съдебно обжалване на решение за отказ да се предостави международна закрила, постановено в съответствие с чл.10, параграф 2 от Директива 2013/32, следното:
- А) първоинстанционният съд за пръв път да се произнесе по допустимостта на молбата за международна закрила и по въпроса за връщане на лицето без гражданство в страната, в която е било установено преди подаването на молбата за международна закрила след като задължи решаващия орган да представи необходимите за това доказателства и предостави възможност на лицето да изрази становище по въпросите, относими към допустимостта на молбата, или
 - Б) първоинстанционният съд поради допуснато съществено процесуално нарушение следва да отмени решението и задължи решаващия орган да се произнесе отново по молба за международна закрила при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, в това число да проведе интервю по допустимост, предвидено по чл.34 от Директива 2013/32 и се произнесе по въпроса дали е възможно лицето без гражданство да бъде върнато в страната, в която е било установено преди подаването на молбата за международна закрила?
 - В) първоинстанционният съд извършва преценка за сигурността на страната, в която лицето е било установено към момента на устните състезания, респективно към момента на постановяването на решението при настъпили съществени изменения в обстановката, обуславящи решение в полза на лицето?
5. Следва ли предоставяната помощ от Агенцията на ООН за подпомагането на палестинските бежанци (UNRWA) да се счита за друга закрила по смисъла на чл.35, ал. 1, буква б) от Директива 2013/32 в съответната държава от зоната на действие на агенцията, при условие, че тази държава спазва принципа за забрана за връщане по смисъла на Женевската конвенция от 1951г. по отношение на подпомаганите лица от агенцията?
6. Следва ли от чл.46, параграф 3 от Директива 2013/32, че правото на ефективна защита в контекста на предвиденото „когато е приложимо, разглеждане на нуждите от международна закрила съгласно Директива 2011/95“, тълкуван във връзка с чл.47 от Хартата за основните права, че при съдебно обжалване на решение, с което молбата за международна закрила е разглеждана по същество и постановен отказ да се предостави международна закрила, задължава първоинстанционният съд да постанови решение:
- А) което се ползва със сила на присъдено нещо освен по въпроса за законосъобразността на постановения отказ, но и по въпроса за нуждите от международна закрила съгласно Директива 2011/95 на лицето, подало молба за международна закрила, в това число когато международна закрила по националното право на съответната държава членка се предоставя само по решение на административен орган;
 - Б) за необходимостта от предоставяне на международна закрила чрез подходящото разглеждане на молбата за международна закрила, независимо от допуснати процесуални нарушения при разглеждането ѝ от решаващия орган?

⁽¹⁾ Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила ОВ L 337, стр. 9

⁽²⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила ОВ L 180, стр. 60

Жалба, подадена на 25 ноември 2016 г. от Европейската комисия срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 15 септември 2016 г. по дела T-353/14 и T-17/15 — Италия/Комисия

(Дело C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Pignataro-Nolin и G. Gattinara)

Други страни в производството: Италианската република, Република Литва

Искания на жалбоподателя

- да отмени обжалваното решение;
- в случай, че Съдът прецени и фазата на производството позволява това, да отхвърли първоинстанционната жалба като неоснователна;
- да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски по настоящото производство и в производството на първа инстанция;
- да осъди Република Литва да заплати направените от нея съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията излага четири правни основания: 1) грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на правната същност на „Общите разпоредби“, приложими за конкурсите и грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на член 7, параграф 1 от приложение III към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) и последваща неправилност на мотивите; 2) грешка при прилагането на правото и нарушение на задължението за мотивиране във връзка с тълкуването на член 1г от Правилника; 3) грешки при прилагането на правото във връзка с тълкуването (впрочем противоречиво) на член 28е от Правилника и във връзка с тълкуването на критериите за съдебния контрол на Общия съд; 4) грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на член 2 от Регламент № 1/58 (ОВЕО 17 от 6 октомври 1958 г., стр. 385).

1. Първото основание е разделено на четири части. В първата част Комисията посочва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на правната същност на „Общите разпоредби“, приложими към общите конкурси (ОВЕС 2014 С 60 А/1), тъй като според Комисията посочените разпоредби установявали нови и конкретни задължения за провеждането на конкурсната процедура, а тези задължения не били променени в обжалваните обявления. Във втората част от първото основание Комисията приема, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на член 7, параграф 1 от приложение III към Правилника в смисъл, че EPSO нямала нормотворчески правомощия да установява общи и абстрактни норми относно езиковия режим на организираниите от нея конкурси. Според Комисията EPSO разполага с такива правомощия. В това отношение Комисията изтъква и нарушение на задължението за мотивиране, доколкото в точка 57 от обжалваното решение, *in fine*, Общият съд изпада в противоречие, като приема, че при всички случаи EPSO има правомощието да преценява потребностите, включително езикови, на отделните институции при организирането на различните конкурси. В третата част от първото основание Комисията смята, че Общият съд неправилно е приел, че Общите разпоредби са обикновени актове, предназначени за обявяването на критерии за избор на втория език в организираниите от EPSO конкурсни процедури, като се има предвид, че посочените разпоредби всъщност установявали със задължителна сила критериите, обосноваващи този избор. В четвъртата част от първото основание, на последно място, Комисията изтъква, че Общият съд тълкува неправилно същността и съдържанието на обжалваните обявления в смисъл, че по отношение на езиковия режим обявленията са източник на нови и конкретни задължения, като по този начин нарушава и задължението за мотивиране, като отхвърля възражението за недопустимост, повдигнато от Комисията; в този смисъл според Комисията обжалваните обявления били актове с чисто потвърдително съдържание по отношение на установеното в Общите разпоредби.

2. Второто основание се разделя на две части. В първата част Комисията изтъква грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на член 1г от Правилника, съгласно който ограничението в избора на втори език не е непременно дискриминация, а може да е обосновано с оглед на обща цел, като интереса на службата в рамките на политиката на персонала. С втората част Комисията приема, че Общият съд е нарушил задължението за мотивиране, тъй като в търсенето на обосновка за избора на втори език в обжалваното решение Общият съд се ограничава само до разглеждането на конкурсните обявления, а трябвало да вземе предвид и Общите разпоредби и тяхното съдържание.
3. Третото основание се разделя на три части. В първата част Комисията приема, че, без да тълкува неправилно член 28е от Правилника, Общият съд не можел да приеме, че изискванията за езикови способности не били част от компетенциите на кандидатите по член 27 от Правилника. Във втората част Комисията сочи, че Общият съд неправилно е определил обхвата на собствения си съдебен контрол, който е трябвало да се ограничи до проверка за явна грешка в преценката или произволно третиране. В третата част Комисията изтъква, че Общият съд е превишил пределите на контрола си, като е извършил преценка по същество относно решението да не се въведат, освен трите езика, посочени в обявлението за конкурс (английски, немски и френски), и други езици и по този начин е заместил администрацията.
4. В четвъртото основание за обжалване Комисията приема, че Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото във връзка с тълкуването на член 2 от Регламент № 1/58, тъй като е обявил, че съобщенията между EPSO и кандидатите попадат в приложното поле на тази разпоредба, а това изключва всякаква възможност за ограничаване на избора на втория език. В действителност обаче възможността за такова ограничение според Комисията произтича от член 1г, параграфи 5 и 6 от Правилника, който се прилага и за кандидатите в конкурсна процедура.

Преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 7 декември 2016 г. —
Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet

(Дело C-633/16)

(2017/C 046/19)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ernst & Young P/S

Отговорник: Konkurrencerådet

Преюдициални въпроси

- 1) Какви критерии следва да се прилагат при преценката дали поведението или действията на предприятието попадат в обхвата на забраната по член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004⁽¹⁾ на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия (забраната за предварително осъществяване) и за да е налице действие по осъществяване по смисъла на член 7, параграф 1, необходимо ли е съответното действие изцяло или частично, фактически или правно да е част от самата промяна в контрола или самата концентрация на продължаващите дейности на участващите предприятия, която при надхвърляне на количествените прагове поражда задължението за изпращане на нотификация?
- 2) Може ли прекратяването на споразумение за сътрудничество като разглежданото в случая, оповестено при обстоятелства като описаните в акта за преюдициално запитване, да съставлява действие по осъществяване на концентрацията в нарушение на забраната по член 7, параграф 1 от Регламент № 139/2004 на Съвета и съответно по какви критерии трябва да се вземе решение?
- 3) Има ли значение за отговора на втория въпрос дали прекратяването на споразумението реално е породило релевантни от гледна точка на конкурентното право пазарни последици?

- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос: какви критерии трябва да се прилагат и каква степен на вероятност трябва да се изисква, когато в конкретния случай се преценява дали прекратяването на споразумението е породило такива пазарни последици, в това число какво е значението на възможността тези последици да се дължат на други причини?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

**Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Испания),
постъпило на 9 декември 2016 г. — Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno de Navarra**

(Дело C-636/16)

(2017/C 046/20)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Wilber López Pastuzano

Ответник: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в спора в главното производство, а също и съдебната практика относно тълкуването ѝ, в която уредба не се предвижда изискванията за закрила срещу експулсиране на дългосрочно пребиваващ чуждестранен гражданин да се прилагат по отношение на всяко административно решение за експулсиране, независимо от правната характеристика или особеност на решението, а ограничава приложното поле на посочените изисквания единствено до конкретен вид експулсиране?

⁽¹⁾ ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 13 декември 2016 г. — IPSO/ЕЦБ

(Дело T-713/14) ⁽¹⁾

(ЕЦБ — Персонал на ЕЦБ — Наети чрез агенция за временна заетост работници — Ограничаване на максималната продължителност за предоставяне на един и същ нает чрез агенция за временна заетост работник — Жалба за отмяна — Обжалваем акт — Пряко и лично засягане — Правен интерес — Срок за обжалване — Допустимост — Липса на информация и на консултация със синдикалната организация жалбоподател — Извъндоговорна отговорност)

(2017/C 046/21)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Организация на служителите в европейски и международни институции във Федерална република Германия (IPSO) (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: L. Levi, адвокат)

Ответник: Европейска централна банка (представители: първоначално B. Ehlers, I. Köpfer и M. López Torres, впоследствие B. Ehlers, P. Pfeifhofer и F. Malfrère, подпомагани от B. Wägenbau, адвокат)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на акт на Изпълнителния съвет на ЕЦБ от 20 май 2014 г. относно установяване на максимална продължителност от две години, през които ЕЦБ може да използва услугите на един и същ нает чрез агенция за временна заетост работник за изпълняване на административни и секретарски функции, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетяване на претърпяна неимуществена вреда

Диспозитив

- 1) *Отменя Решението от 20 май 2014 година на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка (ЕЦБ) относно установяване на максимална продължителност от две години, през които ЕЦБ може да ползва услугите на един и същ нает чрез агенция за временна заетост работник за изпълняване на административни и секретарски функции.*
- 2) *Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.*
- 3) *ЕЦБ понася направените от нея съдебни разноски, както и три четвърти от съдебните разноски на Организацията на служителите в европейски и международни институции във Федерална република Германия (IPSO). IPSO понася една четвърт от направените от нея съдебни разноски.*

⁽¹⁾ ОВ С 431, 1.12.2014 г.

Жалба, подадена на 28 ноември 2016 г. — Кагр/Парламент

(Дело T-833/16)

(2017/C 046/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kevin Kagr (Брюксел, Белгия) (представители: N. Lambers, и R. Ben Ammar, lawyers)

Ответник: Европейски парламент

Искания жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на органа, оправомощен да сключва договорите за назначаване за групата EFDD в рамките на Европейския парламент, което класира жалбоподателя във функционална група I по договора за акредитиран парламентарен сътрудник (АРА), подписан на 25 февруари 2015 г. и във функционална група II по трудовия договор, подписан на 12 май 2016 г.;
- да осъди ответника да обезщети жалбоподателя за материалните и нематериални вреди, които той е претърпял и които по предварителни оценки възлизат съответно на 40 888,68 EUR и 63 323,20 EUR;
- да осъди ответника да заплати собствените си съдебни разноски и тези на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е нарушение на член 80 от Правилника за длъжностните лица на CESO

- Жалбоподателят е получил категория на възнаграждение, съответстваща на функционална група I за първия си договор и най-ниската категория на функционална група II за втория си трудов договор. Функционална група II включва „Канцеларски и секретарски задачи, управление на офиса и други равностойни задачи, изпълнявани под ръководството на срочно наети служители“, докато повечето от възложените задачи на жалбоподателя по първия и по втория му трудов договор са били административни и консултативни, съгласно приложенията към жалбата.

2. Второто основание е нарушение на член 82 от Правилника за длъжностните лица на CEOS

- Член 82 от Правилника за длъжностните лица на CEOS предвижда, че договорно нает служител следва да бъде нает във функционална група IV, ако може да докаже степен на образование, която отговаря на пълен университетски цикъл на обучение от минимум три години, удостоверено с диплома, или професионално обучение на еквивалентно равнище. Жалбоподателят има пет години университетско образование, удостоверено с две дипломи и, в допълнение, относно втория предложен му договор, и предишен трудов стаж в Европейския парламент, включващ задачи, еквивалентни на тези, които се е оказало, че трябва да извършва.

Жалба, подадена на 6 декември 2016 г. — Dow Corning и Dow Corning Europe/Комисия

(Дело T-858/16)

(2017/C 046/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Dow Corning Corporation (Мидланд, Мичиган, САЩ) и Dow Corning Europe (Сенеф, Белгия)
(представители: S. Verschuur, M. Stroungi и L. Mélia, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени членове 1—4 от решението на Комисията от 11 януари 2016 г. във връзка с държавна помощ SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) относно схемата за държавна помощ за освобождаване от данък на свръхпечалбата, прилагана от Белгия (наричано по-нататък „обжалваното решение“) ⁽¹⁾;
- при условията на евентуалност, да отмени член 2, параграф 1 от обжалваното решение;
- да осъди Комисията да заплати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. Първото основание е нарушение от страна на Комисията на член 1, буква г) от Регламент 2015/1589 ⁽²⁾ поради неправилно квалифициране на данъчния режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата като схема, като по този начин е допуснала многобройни явни грешки в правото, фактите и преценката и е изложила неадекватни мотиви.
2. Второто основание е нарушение от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС поради това, че е допуснала правна грешка по същество и явна грешка в преценката при тълкуването и прилагането на референтната система при преценката дали данъчният режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата е предоставил изборително предимство.
3. Третото основание е нарушение от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС поради неправилния извод, че данъчният режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата е предоставил изборително предимство, допускайки по този начин многобройни явни грешки във фактите и преценката, тъй като не е провела надлежно и безпристрастно разглеждане и е изложила неадекватни мотиви.
4. Четвъртото основание е нарушение от страна на Комисията на член 16 от Регламент 2015/1589 и на много принципи на правото на Съюза в резултат на допуснати грешка в правото по същество и явна грешка в преценката и излагане на неадекватни мотиви при установяването на методологията за количествено оценяване на твърдяната помощ.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия (нотифицирано под номер C(2015) 9837) (ОВ L 260, 2016 г., стр. 61).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 5 декември 2016 г. — Nomacorc/Комисия

(Дело T-867/16)

(2017/C 046/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Nomacorc (Thimister-Clermont, Белгия) (представители: S. Verschuur, M. Stroungi и L. Mélia, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени членове 1—4 от решението на Комисията от 11 януари 2016 г. във връзка с държавна помощ SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) относно схемата за държавна помощ за освобождаване от данък на свръхпечалбата, прилагана от Белгия (наричано по-нататък „обжалваното решение“) ⁽¹⁾;
- при условията на евентуалност, да отмени член 2, параграф 1 от обжалваното решение;
- да осъди Комисията да заплати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е нарушение от страна на Комисията на член 1, буква г) от Регламент 2015/1589 ⁽²⁾ поради неправилно квалифициране на данъчния режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата като схема, като по този начин е допуснала многобройни явни грешки в правото, фактите и преценката и е изложила неадекватни мотиви.
2. Второто основание е нарушение от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС поради това, че е допуснала правна грешка по същество и явна грешка в преценката при тълкуването и прилагането на референтната система при преценката дали данъчният режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата е предоставил изборително предимство.
3. Третото основание е нарушение от страна на Комисията на член 107, параграф 1 ДФЕС поради неправилния извод, че данъчният режим за освобождаване от данък на свръхпечалбата е предоставил изборително предимство, допускайки по този начин многобройни явни грешки във фактите и преценката, тъй като не е провела надлежно и безпристрастно разглеждане и е изложила неадекватни мотиви.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/1699 на Комисията от 11 януари 2016 година относно схемата за държавна помощ във връзка с освобождаването от данък на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), прилагана от Белгия (нотифицирано под номер C(2015) 9837) (ОВ L 260, 2016 г., стр. 61).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 9 декември 2016 г. — RA/Сметна палата

(Дело T-874/16)

(2017/C 046/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: RA (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отговорник: Сметна палата на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 4 март 2016 г., с което жалбоподателят не е повишен в степен AD 11, и
- да осъди Сметната палата да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. В рамките на първото основание жалбоподателят повдига възражение за незаконосъобразност на действащата система за повишаване в Сметната палата на Европейския съюз, въведена с Решение 53-2014 за повишаванията, тъй като системата засяга възможностите на органа по назначаването (ОН) системно да открива различията в начина на оценяване на длъжностните лица, прилаган от различните атестиращи в институцията според собствената им субективна преценка.
2. Второто основание е изведено от допуснато нарушение на член 45 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз в решението от 4 март 2016 г., с което жалбоподателят не е повишен в степен AD 11, тъй като ОН не извършил сравнително съпоставяне на заслугите на жалбоподателя при условията на равнопоставеност и обективност въз основа на сравними източници на информация и данни.
3. Третото основание е изведено от допуснати в обжалваното решение редица явни грешки в преценката, което било видно от изложените мотиви в отговора, с който се отхвърля подадената по административен ред жалба.

Жалба, подадена на 12 декември 2016 г. — Falcon Technologies International/Комисия

(Дело T-875/16)

(2017/C 046/26)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Falcon Technologies International LLC (Рас ал-Хайма, Обединени арабски емирства) (представители: R. Sciaudone и G. Arrea, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да разпорежи на Комисията да представи окончателния доклад,
- да отмени обжалваното решение, и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Настоящата жалба е подадена срещу решението на Комисията от 14 октомври 2016 г., с което тя отхвърля потвърдителното заявление на жалбоподателя за достъп до документа „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTÉ) 2015-7552)*“.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 ⁽¹⁾

- Жалбоподателят се позовава, на първо място, на неправилно тълкуване на понятието „търговски интерес“ по смисъла на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001. Оценката, която се съдържа в окончателния доклад, приет в резултат на добре структурирано административно производство относно спазването от страна на ICIM на правната уредба, Регламент за изпълнение (ЕС) № 920/2013 ⁽²⁾, приложима към нотифицираните органи, не съдържа никаква информация, която традиционно се счита за търговска. При всички положения, твърдяната вреда, която произтича от оповестяването на окончателния доклад, сама по себе си не е достатъчна, за да се приложи дерогацията по член 4, параграф 2, първо тире от регламент № 1049/2001. На второ място, в обжалваното решение не са

посочени по ясен, аналитичен и недвусмислен начин елементите, които са накарали Комисията да приеме, че предоставянето на достъп на FTP до окончателния доклад ще увреди ICIM, нито е посочен резултатът от претеглянето на предполагаемите търговски интереси на ICIM и интереса на неговите търговски партньори, включително жалбоподателя, от узнаване на степента на надеждност на нотифицирания орган.

2. Второто основание е изведено от неправилното изключване на по-висшия обществен интерес и от неправилното тълкуване и прилагане на член 4, параграф 2, в края на Регламент № 1049/2001.

— Обжалваното решение трябва да бъде отменено поради това, че Комисията е изключила наличието на по-висш обществен интерес от оповестяването, от една страна, и наличието на други обществени интереси, които са по-висши от интересите, защитени в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, от друга страна. Жалбоподателят поддържа, че в нарушение на съдебната практика по дело Комисия/ЕпВВ⁽³⁾ не е било взето предвид същественото значение на окончателния доклад за целите на съдебната защита пред националните съдилища и тя не е била сметена за по-висш обществен интерес. При всички положения, обжалваното съдебно решение е опорочено, тъй като в него защитата на конкуренцията и на общественото здраве не са сметени за по-висш обществен интерес.

3. Третото основание е изведено от неправилното тълкуване и прилагане на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001

— Накрая, в нарушение на принципа на пропорционалност Комисията не е преценила правилно възможността за предоставяне на частичен достъп до окончателния доклад. Определени части от приетото от Комисията решение от административен тип, в които се съдържат чувствителни или обективно секретни данни, са могли да бъдат заличени. Нищо не пречело да се изготви поверителна версия на окончателния доклад, която да позволи да се разбере в достатъчна степен оценката на ICIM, без с това да се разкрива евентуално (макар и малко вероятно) търговска тайна.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 920/2013 на Комисията от 24 септември 2013 година за определяне и наблюдение на нотифицираните органи съгласно Директива 90/385/ЕИО на Съвета относно активните имплантируеми медицински изделия и Директива 93/42/ЕИО на Съвета относно медицинските изделия.

⁽³⁾ Вж. решение от 27 февруари 2014 г., C-365/12 P, Комисия/ЕпВВ, т. 107.

Жалба, подадена на 14 декември 2016 г. — Н/ЕМА

(Дело T-881/16)

(2017/C 046/27)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Н/ЕМА (Лондон, Обединено кралство) (представители: L. Levi и A. Vlot, адвокати)

Ответник: Европейска агенция по лекарствата

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да осъди ответника да заплати на жалбоподателя символично обезщетение от 1 EUR за претърпените неимуществени вреди,

— да разпреди на ответника да извади от служебното досие на жалбоподателя меморандума от 22 юли 2015 г., както и отговора на жалбоподателя от 23 юли 2015 г.,

- доколкото е необходимо, да отмени решението на органа, оправомощен да сключва договори (ООСД) от 21 март 2016 г., с което се отхвърля искането на жалбоподателя за изплащане на обезщетение, подадено на 26 ноември 2015 г., и да отмени решението на ООСД от 19 октомври 2016 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 20 юни 2016 г. срещу горепосоченото решение,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква едно-единствено основание, с което поддържа, че условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Европейския съюз, а именно неправомерност на твърдяното поведение, наличие на действителна вреда и на причинно-следствена връзка между поведението и претендираната вреда, са налице в случая. Според жалбоподателя документите от служебното му досие, които за определен период от време са били публични и достъпни за всички служители на Европейска агенция по лекарствата, не са били третираны лоялно и законосъобразно, а са били третираны за цели, различни от тези, за които са били събрани, без жалбоподателят да е разрешил изрично тази промяна на целта. Оповестяването на тези чувствителни данни поставяло под въпрос почтеността на жалбоподателя, като по този начин му било причинило действителна и сигурна неимуществена вреда. Според жалбоподателя тази вреда се дължи изцяло на виновното поведение на Агенцията.

Жалба, подадена на 15 декември 2016 г. — Sipral World/EUIPO — La Dolfina („DOLFINA“)

(Дело T-882/16)

(2017/C 046/28)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sipral World, SL (Барселона, Испания) (представител: R. Almaraz Palmero, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: La Dolfina, SA (Буенос Айрес, Аржентина)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „DOLFINA“ — заявка за регистрация на марка на Европейския съюз № 3 701 828

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 22 септември 2016 г. по преписка R 1897/2015-2

Искания

Жалбоподателят иска Общият съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO и встъпилата страна La Dolfina S.A. да заплатят съдебните разноски в производството пред Общия съд, включително и тези в производството пред втори апелативен състав.

Изложено основание

— Нарушение на членове 15, 42, 51, 75, 78 от Регламент № 207/2009, във връзка с правила 22 и 40 от Регламент № 2868/95.

Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Xiaomi/EUIPO — Apple (MI PAD)

(Дело T-893/16)

(2017/C 046/29)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Xiaomi, Inc. (Пекин, Китай) (представители: T. Raab и C. Tenkhoff, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apple Inc. (Купъртино, Калифорния, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MI PAD“ — заявка за регистрация № 12 780 987

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 22 септември 2016 г. по преписка R 363/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 19 декември 2016 г. — Air France/Комисия

(Дело T-894/16)

(2017/C 046/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Société Air France (Роаси-ан-Франс, Франция) (представител: R. Sermier, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени Решение (ЕС) 2016/1698 на Комисията от 20 февруари 2014 г. относно мерки SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), приведени в действие от Франция в полза на летище Marseille Provence и на авиокомпаниите — ползватели на летището,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание, изведено от пороците на обжалваното решение по отношение на помощта на департамент Bouches-du-Rhône за терминала „Marseille-Provence 2“ (MP2). По-специално,
 - мярката не отговаряла на ясно определени цели от общ интерес. Преценката на Комисията, която се съдържа в обжалваното решение, била опорочена от липса на мотиви, от грешка при прилагане на правото и от грешки в преценката относно:
 - целта в отговор на очаквано нарастване на въздушния пътничкопоток;
 - целта във връзка с насърчаването на икономическото развитие на региона;
 - помощта не била необходима.
2. Второ основание, изведено от пороците на обжалваното решение по отношение на договора за закупуване на рекламno пространство с дружеството Airport Marketing Services.
3. Трето основание, изведено от пороците на обжалваното решение по отношение на тарифите за пътническата такса на терминал MP2.

Жалба, подадена на 13 декември 2016 г. — Toontrack Music AB/EUIPO („SUPERIOR DRUMMER“)

(Дело T-895/16)

(2017/C 046/31)

Език на производството: шведски

Страни

Жалбоподател: Toontrack Music AB (Umeå, Швеция) (представител: L.E. Ström, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SUPERIOR DRUMMER“ — заявка за регистрация № 13 945 019

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 октомври 2016 г. по преписка R 2438/2015-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски на жалбоподателя, възникнали в хода на производството, както и да понесе собствените си съдебни разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 7, параграф 1, буква б), член 7, параграф 1, буква в) и член 65 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 20 декември 2016 г. — Starbucks (НК)/EUIPO — Now Wireless („nowwireless“)

(Дело T-908/16)

(2017/С 046/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Starbucks (НК) Ltd (Хонг Конг, Китай) (представител: P. Kavanagh, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Now Wireless Ltd (Whyteleafe, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „nowwireless“ — заявка за регистрация № 6 782 569

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 17 октомври 2016 г. по преписка R 662/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общият съд:

— да отмени обжалваното решение, както и решението на отдела по споровете;

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 28 декември 2016 г. — Winkler/Комисия

(Дело T-916/16)

(2017/С 046/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bernd Winkler (Grange, Ирландия) (представител: Rechtsanwältin A. Kässens)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на ответника от 30 септември 2016 г. по неговото искане и да задължи ответника да приеме решение за изчисляване на капиталовата стойност към момента на регистриране на искането на жалбоподателя от 14 септември 2011 г.,
- при условията на евентуалност, да осъди ответника да изплати обезщетение в размер на 19 920,39 EUR, платими по пенсионната сметка на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: нарушение на принципа за разумна продължителност на производството, на принципите на правната сигурност и на справедлив съдебен процес и нарушение на задълженията за предоставяне на информация и за изслушване

Жалбоподателят изтъква, че посредством просроченото си решение в отговор на искането му ответникът е нарушил всякакви принципи, които гарантират правомерното протичане на административното производство. Жалбоподателят не бил изслушан преди постановяването на наложените срещу него мерки.

2. Второ основание: Нарушение на принципите на равно третиране, на недопускането на дискриминация и на пропорционалност

В рамките на второто основание жалбоподателят изтъква, че подобни искания на други колеги, които не са по-възрастни от него, са били обработени много по-бързо, при положение че нямало обективна причина, която да обоснове това неравно третиране.

3. Трето основание: Нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания

Накрая жалбоподателят критикува удържането на лихви от изчислената му капиталова стойност за периода между предявяването на искането му и окончателното прехвърляне на капиталовата сума, за което на жалбоподателя не било обърнато внимание преди това.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG